

CONCEPT

**Wetsvoorstel tot vaststelling
van Boek 3 van het nieuwe
Wetboek van Strafvordering**

Beslissingen omtrent vervolging

BOEK 3

Beslissingen omtrent vervolging

INDELING

- 1 De beslissing tot vervolging en het afzien van vervolging**
- 2 Beklag over het niet vervolgen van strafbare feiten**
- 3 Bezwaarschrift tegen de procesinleiding**
- 4 De strafbeschikking**
  - 4.1 Inhoud van de strafbeschikking
  - 4.2 Oplegging door opsporingsambtenaren en lichamen of personen, met een publieke taak belast
  - 4.3 Waarborgen bij de oplegging

Voorstel van wet tot vaststelling van Boek 3 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering inhoudende bepalingen over beslissingen omtrent vervolging in verband met de modernisering van het Wetboek van Strafvordering (Vaststellingswet Boek 3 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (Beslissingen omtrent vervolging))

VOORSTEL VAN WET

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die dezen zullen zien of horen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het Wetboek van Strafvordering zal worden gemoderniseerd en dat het daartoe wenselijk is Boek 3 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering over beslissingen omtrent vervolging vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Boek 3 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering wordt als volgt vastgesteld:

BOEK 3

Beslissingen omtrent vervolging

HOOFDSTUK 1

De beslissing tot vervolging en het afzien van vervolging

Artikel 3.1.1 [artikel 167, eerste lid]

1. De officier van justitie neemt naar aanleiding van de uitkomst van het opsporingsonderzoek een beslissing over het instellen van vervolging tegen de verdachte.
2. Indien de officier van justitie van oordeel is dat vervolging door middel van een strafbeschikking of procesinleiding moet worden ingesteld, gaat hij daartoe zo spoedig mogelijk over.
3. Voordat de officier van justitie vervolging voor een misdrijf instelt, wordt de verdachte zo veel mogelijk verhoord of, indien hij niet eerder als zodanig is verhoord, op zijn verzoek daartoe in de gelegenheid gesteld.

Artikel 3.1.2 [artikel 242, tweede en derde lid]

1. De officier van justitie kan indien het feit naar zijn oordeel bewijsbaar en strafbaar is, afzien van vervolging onder het stellen van bepaalde voorwaarden waaraan de verdachte binnen een daarbij te bepalen termijn moet voldoen.
2. Bij de aan het gedrag van de verdachte te stellen voorwaarden behoort dat de verdachte ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit medewerking verleent aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage aanbiedt, voor zover dit nog niet is geschied. Ten behoeve van de naleving van de voorwaarden wordt bij de uitvoering daarvan de identiteit van de verdachte vastgesteld op de wijze, bedoeld in artikel 1.4.1.8, eerste lid.
3. Indien de verdachte de gestelde voorwaarden niet naleeft, beslist de officier van justitie over het instellen van vervolging.

Artikel 3.1.3 [nieuw]

1. Indien de officier van justitie afziet van vervolging, geeft hij van die beslissing direct kennis aan de verdachte die is verhoord. Door die kennisgeving eindigt de zaak.
2. De kennisgeving geeft aan op welke gronden van vervolging is afgezien en vermeldt welke rechtsgevolgen volgens artikel 3.1.4, eerste lid, aan de kennisgeving zijn verbonden.

Artikel 3.1.4 [artikelen 167, tweede lid, en 243, tweede lid]

1. Na een kennisgeving van niet-vervolging kan de verdachte niet vervolgd worden voor hetzelfde feit, behoudens in het geval dat:
  - a. nieuwe bezwaren bekend zijn geworden;
  - b. het gerechtshof een op grond van artikel 3.2.1 gedaan beklag gegrond verklaart en de opsporing van het feit waarop de klacht betrekking heeft of vervolging van de verdachte beveelt.
2. Als nieuwe bezwaren kunnen worden aangemerkt verklaringen van getuigen, deskundigen of van de verdachte, of andere uit wettige bewijsmiddelen blijkende omstandigheden, die na het nemen van de beslissing tot niet-vervolging bekend zijn geworden of niet eerder zijn onderzocht.
3. Tot vervolging wordt in geval van nieuwe bezwaren niet overgegaan dan na een ter zake van die bezwaren ingesteld opsporingsonderzoek. Voor het instellen van dat opsporingsonderzoek is een machtiging van de rechter-commissaris vereist, verleend op vordering van de officier van justitie.
4. De officier van justitie doet aan de verdachte die een kennisgeving van niet-vervolging heeft ontvangen, mededeling van de instelling van het opsporingsonderzoek, tenzij het belang van het onderzoek daardoor ernstig wordt geschaad.

Artikel 3.1.5 [artikel 36]

1. Op de voordracht van de rechter-commissaris bedoeld in artikel 2.10.5.4, tweede lid, kan de rechtbank verklaren dat de zaak is geëindigd. Zij kan deze verklaring ook geven indien de verdachte beroep heeft ingesteld tegen de weigering van de rechter-commissaris die voordracht te doen.
2. De rechtstreeks belanghebbende die bekend is wordt gehoord, althans hiertoe opgeroepen.
3. Het onderzoek op de zitting is niet openbaar.
4. De rechtbank kan de beslissing telkens voor bepaalde tijd aanhouden en aan de officier van justitie een termijn stellen voor het nemen van een vervolgingsbeslissing.
5. De beslissing van de rechtbank wordt direct ter beschikking gesteld aan de officier van justitie, de verdachte en de rechtstreeks belanghebbende die bekend is.
6. Tegen de verklaring dat de zaak is geëindigd, staat voor de officier van justitie binnen twee weken hoger beroep open.

Artikel 3.1.6 [artikel 36 en nieuw]

1. Indien een ingestelde vervolging eindigt met een einduitspraak als bedoeld in artikel 4.3.1.2, neemt de officier van justitie zo spoedig mogelijk een beslissing over de voortgang van de vervolging. Indien hij alsnog van vervolging afziet, geeft hij daarvan direct kennis aan de verdachte. Door die kennisgeving eindigt de zaak. Artikel 3.1.3, tweede lid, is van toepassing.
2. Indien in het geval, bedoeld in het eerste lid, en in het geval, bedoeld in artikel 4.1.2.6, vervolging uitblijft zonder dat de verdachte kennis is gegeven dat van vervolging wordt afgezien, kan de rechtbank waarvoor de zaak werd vervolgd op verzoek van de verdachte verklaren dat de zaak is geëindigd. Artikel 3.1.5, tweede tot en met zesde lid, is van toepassing.

Artikel 3.1.7 [artikel 255]

Na een verklaring dat de zaak is geëindigd, kan de gewezen verdachte niet vervolgd worden voor hetzelfde feit, behoudens in het geval nieuwe bezwaren bekend zijn geworden. Artikel 3.1.4, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3.1.8 [nieuw]

1. Het openbaar ministerie verliest het recht om de verdachte te vervolgen indien ernstig afbreuk is gedaan aan het recht van de verdachte op een eerlijk proces of als de vervolging ten gevolge van onrechtmatig handelen op een andere grond niet te verenigen is met een goede procesorde.
2. De vervolging doet in ieder geval ernstig afbreuk aan het recht van de verdachte op een eerlijk proces als de verdachte door een opsporingsambtenaar dan wel door een persoon voor wiens handelen een opsporingsambtenaar of het openbaar ministerie verantwoordelijk is, tot het ten laste gelegde strafbare feit is gebracht, terwijl zijn opzet daarop tevoren niet was gericht.
3. De vervolging van de verdachte is, behoudens zwaarwegende omstandigheden, niet te verenigen met een goede procesorde indien in de processtukken onjuist of onvolledig verslag wordt gedaan van ernstig onrechtmatig handelen door opsporingsambtenaren dat met het ten laste gelegde strafbare feit verband houdt en dit verzuim niet tijdig wordt rechtgezet.

HOOFDSTUK 2

Beklag over het niet vervolgen van strafbare feiten

Artikel 3.2.1 [artikelen 12, eerste lid, en artikel 12I]

1. De rechtstreeks belanghebbende kan zich bij het gerechtshof beklagen over het achterwege blijven van opsporing of vervolging van een strafbaar feit alsmede over het vervolgen van een strafbaar feit door middel van een strafbeschikking.
2. Indien de beslissing waarover wordt geklaagd, is genomen door een officier van justitie bij een arrondissementsparket, is het gerechtshof waaronder het arrondissement ressorteert, bevoegd tot kennisneming van het beklag. Indien de beslissing is genomen door een officier van justitie bij het landelijk parket of bij het functioneel parket is het gerechtshof Den Haag bevoegd. Indien de beslissing is genomen door een officier van justitie bij het parket centrale verwerking openbaar ministerie, is bevoegd het gerechtshof in het ressort waar de klager woon- of verblijfplaats heeft. Bij gebreke daaraan is het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden bevoegd.
3. Met een beslissing tot niet of niet verder vervolgen wordt het uitblijven van een beslissing gelijkgesteld. De beslissing wordt in dat geval geacht te zijn genomen door de officier van justitie die belast was met de leiding van het opsporingsonderzoek. Bij gebreke daaraan is het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden bevoegd.

Artikel 3.2.2 [artikel 12, tweede lid]

Onder rechtstreeks belanghebbende wordt mede verstaan een rechtspersoon die krachtens zijn doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een belang behartigt dat door de beslissing tot niet opsporing of niet-vervolging rechtstreeks wordt getroffen.

Artikel 3.2.3 [artikel 12I, eerste lid]

Na een buitenvervolginstelling of een verklaring dat de zaak is geëindigd, is beklag ter zake van hetzelfde feit niet toegelaten, tenzij de persoon wiens vervolging wordt verlangd niet de gewezen verdachte is.

Artikel 3.2.4 [artikelen 12a en 12I]

1. Het beklag wordt schriftelijk ingediend binnen drie maanden nadat aan de rechtstreeks

belanghebbende kennis is gegeven van een beslissing als bedoeld in artikel 1.5.2.3, eerste lid, onder a, b en d, dan wel nadat zich een omstandigheid heeft voorgedaan waaruit voortvloeit dat de rechtstreeks belanghebbende met de beslissing tot achterwege blijven van opsporing of vervolging bekend is geraakt.

2. Het beklag is voorzien van een datum, naam en adres van de klager en geeft aan tegen welke beslissing van de officier van justitie het is gericht. Als het beklag wordt gedaan namens een rechtspersoon, geeft het aan dat de indiener daartoe bevoegd en gemachtigd is.

3. Het beklag tegen vervolging door middel van een strafbeschikking kan ook na deze termijn worden gedaan, indien de strafbeschikking niet volledig ten uitvoer wordt gelegd.

4. De griffier van het gerechtshof geeft de klager kennis van de ontvangst van het klaagschrift op het adres dat in het klaagschrift is vermeld.

5. Het gerechtshof draagt de advocaat-generaal op verslag te doen. De advocaat-generaal brengt verslag uit binnen drie maanden nadat hij de opdracht van het gerechtshof heeft ontvangen.

Artikel 3.2.5 [artikelen 12c en 12d]

Is het gerechtshof kennelijk onbevoegd om van het beklag kennis te nemen, de klager kennelijk niet ontvankelijk in zijn beklag of het beklag kennelijk ongegrond, dan kan het gerechtshof zonder onderzoek op de zitting beslissen.

Artikel 3.2.6 [artikelen 12b en 12d]

1. Het gerechtshof hoort de klager, althans roept hem daartoe behoorlijk op behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 3.2.5.

2. Indien het beklag is gedaan door meer dan twee personen, kan het gerechtshof volstaan met het oproepen van de twee personen, wier namen en adressen als eerste in het klaagschrift zijn vermeld.

Artikel 3.2.7 [artikel 12e]

1. Het gerechtshof kan de persoon wiens opsporing of vervolging wordt verlangd oproepen om hem in de gelegenheid te stellen opmerkingen te maken over het in het beklag gedane verzoek en de gronden waarop dat berust. De oproeping gaat vergezeld van een afschrift van het klaagschrift of bevat een aanduiding van het feit waarop het beklag betrekking heeft.

2. Een bevel tot vervolging wordt niet gegeven dan nadat de persoon wiens opsporing of vervolging wordt verlangd door het gerechtshof is gehoord, althans behoorlijk daartoe is opgeroepen. De voorzitter stelt zijn identiteit vast op de wijze bedoeld in artikel 1.4.1.8, eerste lid.

Artikel 3.2.8 [artikel 12f]

1. In aanvulling op artikel 1.2.3.7, derde lid, wordt aan de klager en de persoon wiens opsporing of vervolging wordt verlangd, van de mogelijkheid om toevoeging van een advocaat te verzoeken in de oproeping mededeling gedaan.

2. In aanvulling op artikel 1.2.3.7, vijfde lid, geschiedt kennisneming van de stukken die op de zaak betrekking hebben op de wijze door de voorzitter te bepalen. De voorzitter kan, ambtshalve of op vordering van de advocaat-generaal, bepaalde stukken van kennisneming uitzonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de opsporing of vervolging van strafbare feiten of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend. Van de omstandigheid dat stukken worden onthouden, wordt aan de klager kennisgeving gedaan.

3. De voorzitter kan, ambtshalve of op vordering van de advocaat-generaal, bepalen dat in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de opsporing en vervolging van strafbare feiten of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend, van bepaalde stukken of gedeelten daarvan geen afschrift wordt verstrekt.

4. De beslissing om van bepaalde stukken of gedeelten daarvan geen afschrift te verstrekken, wordt aan de klager of de persoon wiens opsporing of vervolging wordt verlangd, ter beschikking

gesteld.

Artikel 3.2.9 [artikelen 12g en 12h]

1. Het horen van de klager en de persoon wiens opsporing of vervolging wordt verlangd kan ook aan een lid van het gerechtshof worden opgedragen.
2. Het gerechtshof kan besluiten om de klager en degene wiens vervolging wordt verlangd op dezelfde terechtzitting doch buiten elkaars aanwezigheid te horen (nieuw).
3. De persoon wiens vervolging wordt verlangd is niet verplicht op de vragen die hem worden gesteld, te antwoorden. Hiervan wordt hem, voordat hij wordt gehoord, mededeling gedaan. De mededeling wordt in het proces-verbaal opgenomen.
4. Het gerechtshof kan op vordering van de advocaat-generaal, op verzoek van de klager of de persoon, wiens opsporing of vervolging wordt verlangd dan wel ambtshalve, aan de rechter-commissaris of aan de raadsheer-commissaris opdracht geven om nader onderzoek te verrichten of te doen verrichten.

Artikel 3.2.10 [artikel 12i]

1. Indien het beklag niet tot de kennisneming van het gerechtshof behoort, verklaart het gerechtshof zich onbevoegd. Is het van oordeel dat een ander gerechtshof bevoegd is, dan verwijst het de zaak naar het bevoegd geachte gerechtshof.
2. Het gerechtshof kan bij het beoordelen van de ontvankelijkheid van de klager in zijn beklag rekening houden met door hem aangevoerde omstandigheden die hebben geleid tot overschrijding van de termijn voor het indienen van het beklag, bedoeld in artikel 3.2.4, eerste lid.
3. Het gerechtshof kan de klager niet ontvankelijk verklaren in zijn beklag indien door de klager terzake van hetzelfde feit al eerder beklag is gedaan en door hem geen omstandigheden zijn aangevoerd die tot een nieuwe beoordeling van het beklag nopen.
4. Indien het beklag tot de kennisneming van het gerechtshof behoort, de klager ontvankelijk is, en het gerechtshof van oordeel is dat opsporing of vervolging had moeten plaats hebben, beveelt het de opsporing van het feit waarop het beklag betrekking heeft of de vervolging terzake van dat feit. Het kan bij het bevel tot vervolging bepalen dat aan het bevel geen gevolg wordt gegeven indien de verdachte binnen een bepaalde termijn voldoet aan een bepaalde voorwaarde, hem door de officier van justitie gesteld.
5. Het gerechtshof wijst het beklag af indien het dat beklag niet gegrond acht. Het gerechtshof kan het beklag ook afwijzen op gronden aan het algemeen belang ontleend.

Artikel 3.2.11 [artikel 243, vierde en vijfde lid]

1. Tenzij het gerechtshof anders bepaalt, kan de vervolging niet worden ingesteld door het uitvaardigen van een strafbeschikking.
2. Indien het gerechtshof een bevel tot vervolging heeft gegeven, kan de officier van justitie niet van vervolging afzien, tenzij het gerechtshof daarmee na een daartoe strekkende vordering van de officier van justitie heeft ingestemd.
3. De officier van justitie stelt zijn vordering met de gronden waarom van vervolging zou moeten worden afgezien en de processtukken, ter beschikking van het gerechtshof.
4. Het gerechtshof kan in de gevallen waarin het de vordering kennelijk gegrond acht, afzien van een onderzoek op de zitting.
5. Indien de officier van justitie meedeelt dat aan de door hem op grond van artikel 3.2.10, vierde lid gestelde voorwaarde is voldaan, kan hij afzien van vervolging zonder de instemming van het hof, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 3.2.12 [artikel 12j]

De leden van het gerechtshof die over het beklag hebben geoordeeld, nemen geen deel aan de berechting.

HOOFDSTUK 3

Bezwaarschrift tegen de procesinleiding

Artikel 3.3.1 [artikel 262, eerste lid]

1. De verdachte kan tegen de procesinleiding binnen twee weken na de betekening ervan een bezwaarschrift indienen bij de rechtbank.
2. Indien de verdachte is opgeroepen voor de terechtzitting van de politierechter en de termijn van oproeping minder dan twee weken bedraagt, moet het bezwaarschrift worden ingediend voor het tijdstip van de terechtzitting dat in de oproeping is vermeld.
3. Indien de verdachte is opgeroepen voor de terechtzitting van de kantonrechter is een bezwaarschrift niet toegelaten.

Artikel 3.3.2 [artikel 262, tweede lid, en nieuw]

1. De rechtbank bepaalt wanneer het bezwaarschrift wordt behandeld.
2. Indien de verdachte is opgeroepen voor de terechtzitting van de politierechter, vindt de behandeling van het bezwaarschrift plaats op het tijdstip dat in de oproeping is vermeld. De verdachte behoeft in dat geval voor de behandeling van het bezwaarschrift niet afzonderlijk te worden opgeroepen.
3. Het onderzoek op de terechtzitting wordt niet aangevangen voordat een beslissing op het bezwaarschrift is genomen.
4. De behandeling van het bezwaarschrift door de rechtbank is niet openbaar.

Artikel 3.3.3 [artikel 262, vierde, vijfde en zesde lid]

1. Indien de rechtbank oordeelt dat zij niet bevoegd is van het feit kennis te nemen, verklaart zij zich onbevoegd.
2. Indien de rechtbank van oordeel is dat:
  - a. de officier van justitie klaarblijkelijk niet ontvankelijk is;
  - b. onvoldoende aanwijzing van schuld van de verdachte aan het ten laste gelegde feit aanwezig is; of
  - c. het ten laste gelegde feit of de verdachte klaarblijkelijk niet strafbaar is,verklaart zij het bezwaarschrift gegrond en stelt zij de verdachte buiten vervolging. Indien de tenlastelegging betrekking heeft op meerdere feiten, kan zij de verdachte voor een of meer van deze feiten buiten vervolging stellen. Door de buitenvervolginstelling eindigt de zaak.
3. Indien de rechtbank oordeelt dat het bezwaarschrift niet ontvankelijk of ongegrond is, verwijst zij de zaak naar de openbare terechtzitting.

Artikel 3.3.4 [artikel 262a, eerste en tweede lid]

1. In geval van onbevoegdverklaring of buitenvervolginstelling staat voor de officier van justitie binnen twee weken na de beslissing hoger beroep bij het gerechtshof en daarna beroep in cassatie open.
2. Tegen de beslissing van het gerechtshof staat voor de verdachte binnen twee weken na de betekening van die beslissing beroep in cassatie open.

Artikel 3.3.5 [nieuw]

Na een buitenvervolginstelling kan de gewezen verdachte niet vervolgd worden voor hetzelfde feit, behoudens in het geval nieuwe bezwaren bekend zijn geworden. Artikel 3.1.4, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 4 De strafbeschikking

TITEL 4.1 Inhoud van de strafbeschikking

Artikel 3.4.1.1 [artikel 257a]

1. De officier van justitie kan, indien hij vaststelt dat een overtreding is begaan dan wel een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld van niet meer dan zes jaar, een strafbeschikking uitvaardigen.
2. De volgende straffen en maatregelen kunnen worden opgelegd:
  - a. een taakstraf van ten hoogste honderdtachtig uren;
  - b. een geldboete;
  - c. onttrekking aan het verkeer;
  - d. de verplichting tot betaling aan de staat van een som gelds ten behoeve van het slachtoffer;
  - e. ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen voor ten hoogste zes maanden.
3. Voorts kan de strafbeschikking aanwijzingen bevatten waaraan de verdachte moet voldoen. Zij kunnen inhouden:
  - a. afstand van voorwerpen die in beslag zijn genomen en vatbaar zijn voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;
  - b. uitlevering, of voldoening aan de staat van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;
  - c. voldoening aan de staat van een geldbedrag of overdracht van in beslag genomen voorwerpen ter gehele of gedeeltelijke ontneming van het ingevolge artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht voor ontneming vatbare wederrechtelijk verkregen voordeel;
  - d. storting van een vast te stellen som gelds in het schadefonds geweldsmisdrijven of ten gunste van een instelling die zich ten doel stelt belangen van slachtoffers van strafbare feiten te behartigen, waarbij het bedrag niet hoger kan zijn dan de geldboete die ten hoogste voor het feit kan worden opgelegd;
  - e. andere aanwijzingen, het gedrag van de verdachte betreffend, waaraan deze gedurende een bij de strafbeschikking te bepalen proeftijd van ten hoogste een jaar heeft te voldoen.
4. Bij het opleggen van een taakstraf en het geven van aanwijzingen als bedoeld in het derde lid, onder e, geldt als voorwaarde dat de verdachte ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit medewerking verleent aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage aanbiedt.
5. Bij de tenuitvoerlegging van de taakstraf en de begeleiding bij de naleving van de aanwijzingen, bedoeld in het derde lid, onder e, wordt de identiteit van de verdachte vastgesteld.
6. De strafbeschikking wordt vastgelegd en vermeldt:
  - a. de naam en het van de verdachte bekende adres;
  - b. een opgave van het feit als bedoeld in artikel 4.1.1.1, derde lid, dan wel een korte omschrijving van de gedraging ter zake waarvan de strafbeschikking wordt uitgevaardigd, alsmede de tijd waarop en de plaats waar deze gedraging werd verricht;
  - c. het strafbare feit dat deze gedraging oplevert;
  - d. de opgelegde straffen, maatregelen en aanwijzingen;
  - e. de dag waarop zij is uitgevaardigd;
  - f. de wijze waarop verzet kan worden ingesteld;
  - g. de wijze van tenuitvoerlegging.
7. Indien blijkt dat de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst en de strafbeschikking is uitgevaardigd wegens een misdrijf, wordt de strafbeschikking of in ieder geval de in het zesde lid bedoelde onderdelen daarvan vertaald in een voor de verdachte begrijpelijke taal. De verdachte die de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst, kan verzoeken dat de strafbeschikking in een voor hem begrijpelijke taal wordt vertaald.
8. Ten aanzien van de jongvolwassene, die ten tijde van het begaan van de overtreding dan wel het misdrijf als bedoeld in het eerste lid, de leeftijd van achttien wel, maar nog niet die van drieëntwintig jaar heeft bereikt, kan de strafbeschikking naast de in het derde lid genoemde aanwijzingen, de aanwijzing bevatten dat de jongvolwassene zich richt naar de aanwijzingen van een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 14d, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

TITEL 4.2

Oplegging door opsporingsambtenaren en lichamen of personen, met een publieke taak belast

Artikel 3.4.2.1 [artikel 257b]

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan aan daartoe aan te wijzen opsporingsambtenaren in bij die algemene maatregel van bestuur aangewezen zaken betreffende overtredingen tot wederopzegging de bevoegdheid worden verleend een strafbeschikking uit te vaardigen waarin een geldboete wordt opgelegd.
2. Voorts kan bij algemene maatregel van bestuur aan daartoe aan te wijzen opsporingsambtenaren in bij die algemene maatregel van bestuur aangewezen zaken betreffende misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld van niet meer dan zes jaar, welke van eenvoudige aard zijn, begaan door personen die de leeftijd van achttien jaren hebben bereikt, tot wederopzegging de bevoegdheid worden verleend een strafbeschikking uit te vaardigen waarin een geldboete van ten hoogste € 350 wordt opgelegd.
3. De ambtenaren bekleed met de bevoegdheid, bedoeld in het eerste en tweede lid, maken hiervan gebruik volgens richtlijnen, vast te stellen door het College van procureurs-generaal. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven met betrekking tot de aanwijzing van opsporingsambtenaren, het toezicht op de wijze waarop zij van de hun verleende bevoegdheden gebruik maken alsmede de intrekking van de aanwijzing van een opsporingsambtenaar.

Artikel 3.4.2.2 [artikel 257ba]

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan aan daartoe aan te wijzen lichamen of personen, met een publieke taak belast, binnen daarbij gestelde grenzen de bevoegdheid worden verleend een strafbeschikking uit te vaardigen.
2. De lichamen en personen bekleed met de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maken hiervan gebruik onder toezicht van en volgens richtlijnen vast te stellen door het College van procureurs-generaal. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven met betrekking tot het toezicht op de wijze waarop zij van de hun verleende bevoegdheid gebruik maken alsmede de intrekking van een verleende bevoegdheid door het College van procureurs-generaal.
3. Het College van procureurs-generaal stelt richtlijnen als in het tweede lid bedoeld vast na overleg met de lichamen en personen, met een publieke taak belast, op wier gebruik van de bevoegdheid een strafbeschikking uit te vaardigen de richtlijn van invloed is, dan wel met organen die deze lichamen vertegenwoordigen.

TITEL 4.3

Waarborgen bij de oplegging

Artikel 3.4.3.1 [artikel 257c]

1. Een strafbeschikking houdende een taakstraf, een ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, dan wel een aanwijzing het gedrag van de verdachte betreffend, wordt slechts uitgevaardigd indien de verdachte door de officier van justitie is verhoord en daarbij heeft verklaard bereid te zijn de straf te voldoen dan wel zich aan de aanwijzing te houden. De verdachte wordt uiterlijk bij de aanvang van het verhoor gewezen op de mogelijkheid om toevoeging van een raadsman te verzoeken.
2. Een strafbeschikking houdende betalingsverplichtingen uit hoofde van geldboete en schadevergoedingsmaatregel, die afzonderlijk of gezamenlijk meer belopen dan € 2000, wordt slechts uitgevaardigd indien de verdachte, bijgestaan door een raadsman, daaraan voorafgaand is gehoord door de officier van justitie die de strafbeschikking uitvaardigt.
3. Van het verhoor van de verdachte op grond van het eerste of tweede lid wordt een schriftelijk verslag opgemaakt. Indien de strafbeschikking afwijkt van door de verdachte uitdrukkelijk onderbouwde standpunten, worden de redenen die tot afwijken hebben geleid aan dit verslag vastgelegd, voor zover deze redenen niet reeds mondeling zijn opgegeven.
4. In het geval een strafbeschikking zal worden uitgevaardigd tegen de verdachte, kan de opsporingsambtenaar de verdachte een aankondiging van de strafbeschikking uitreiken. Deze aankondiging kan bij verdenking van een overtreding die met een motorrijtuig is begaan, ook worden achtergelaten in of aan het motorrijtuig. Het model van de aankondiging wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.
5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen aan het opleggen en ten uitvoer leggen van

straffen, maatregelen en aanwijzingen in een strafbeschikking nadere voorwaarden worden gesteld.

ARTIKEL II

Deze wet wordt aangehaald als: Vaststellingswet Boek 3 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (Beslissingen omtrent vervolging).

ARTIKEL III

De inwerkingtreding van deze wet wordt bij wet geregeld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie en Veiligheid,

De Minister voor Rechtsbescherming,